

Голас РАДЗІМЫ

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАЙ СЕКЦЫІ КАМІТЭТА ЗА ВЯРТАННЕ НА РАДЗІМУ І РАЗВІЦЦЕ КУЛЬТУРНЫХ СУВ'ЯЗЕЙ З СУАЙЧЫНІКАМІ

№ 51 (635)

Чэрвень 1962 г.

Год выдання 8-ы

Наш лад нясе людзям праўду светлага жыцця

З прамовы М. С. Хрушчоў на мітынгу брацтва і дружбы у Бухарэсце

БУХАРЭСТ, 24 чэрвеня. У прэ-дэдзень ад'езда з Румыніі савецкай партыйна-ўрадавай дэлегацыі, якую ўзначальваў М. С. Хрушчоў, на бухарэсцкім стадыёне «Рэспубліка» адбыўся масавы мітынг працоўных румынскай сталіцы. На сустрэчу з пасланцамі савецкага народа сабралася каля 100 тысяч чалавек, апранутых у яркія святочныя нацыянальныя касцюмы. Яны запоўнілі трыбуны і зялёнае поле стадыёна. Супраць урадавай трыбуны ўдзельнікі мітыngu складалі палымнеючымі літарамі «РНР—СССР». Навокал савецкай і румынскай нацыянальных флагі, партрэты М. С. Хрушчоў і Г. Георгіу-Дэж, лозунгі: «Няхай вечна працітае румына-савецкая дружба!», «Слава гераічнаму савецкаму народу — будаўніку камунізма!», «Няхай жыве пераможнае адзінства сацыялістычнага лагера пад пераможным сцягам марксізма-ленінізма!».

З'яўленне на трыбуне М. С. Хрушчоў, Г. Георгіу-Дэж і членаў савецкай і румынскай партыйна-ўрадавых дэлегацый удзельнікі мітыngu сустракаюць гromам апладысmentaў, крыкамі «ура» і гарачымі воклічамі прывітанняў. Мітынг адкрывае першы сакратар Бухарэсцкага гаркома РНР Ф. Дэнэлаке. Ён сардэчна вітае

шчоў і Г. Георгіу-Дэж, лозунгі: «Няхай вечна працітае румына-савецкая дружба!», «Слава гераічнаму савецкаму народу — будаўніку камунізма!», «Няхай жыве пераможнае адзінства сацыялістычнага лагера пад пераможным сцягам марксізма-ленінізма!».

Нават буржуазны друк прызнае, што румынская эканоміка — вельмі дынамічная і квітнеючая. Я чытаў выказванні такой далёкай ад сінпатыі да камунізма газеты, як «Нью-Йорк таймс». Яна пісала аб Румыніі: «Гэта краіна дала самы яркі доказ нацыянальнага дынамізму і эканамічнага прагрэсу... Выклік Захаду не быў прадэманстраваны нікім больш ярка, чым Румынія, камуністы якой, зрушыўшы краіну з мёртвага пункту, узнялі яе на ўзровень індустрыяльнай эпохі». Гэта — вымушанае прызнанне нашых праціўнікаў, вырванае ў іх праці таленавітага румынскага народа, яго творчымі справамі на ўмовах сацыялізма.

Высокія тэмпы развіцця народнай гаспадаркі характэрныя для ўсіх краін сацыялістычнай сістэмы. Жыццё даказала, што прычына бурнага развіцця краін, уступіўшых на шлях сацыялізма і камунізма, заключаецца перш за ўсё ў самім характары сацыялістычнага ладу. У перавагах сацыялістычных вытворчых адносін, якія адкрываюць небывалую прастору развіццю вытворчасці і забяспечваюць бурныя тэмпы яе росту.

Мы жывём у такі час, гаворыць далей М. С. Хрушчоў, калі светна-гістарычны наварот чалавецтва да сацыялізма адбываецца з небывалай слай. На міжнароднай арэне паспяхова развіваецца цэлая сістэма сацыялістычных краін, у якой усе прагрэсіўныя людзі бачаць сваю надзею, сваю будучыню.

Сацыялістычнымі краінамі накоплен ужо багаты вопыт пераўтварэння жыцця соцень мільянаў людзей, вопыт будаўніцтва сацыялізма ў нацыянальных маштабах. Але цяпер нашы краіны ўшчыльную падыйшлі да такога рубяжа, калі побач з нацыянальнай эканамікай трэба звярнуць сур'ёзную ўвагу на будаўніцтва гаспадаркі светнай сацыялістычнай сістэмы ў цэлым.

Нядаўна закончылася нарада прадстаўнікоў камуністычных і рабочых партый краін — удзельніц Савета Эканамічнай Узаемадапамогі. Яна абмяркоўвала гэтыя пытанні. На гэтай нарадзе гутарка ішла аб неабходнасці шырокай каардынацыі развіцця эканомікі нашых краін, аб па-

дарагіх савецкіх гасцей ад імя жыхароў румынскай сталіцы.

Затым з прывітаннем выступілі цэпла сустрэтыя прысутнымі акадэмік А. Жожа, майстар заводу імя 23 жніўня А. Хрыстаке і студэнтка Бухарэсцкага ўніверсітэта Л. Іанеску.

Слова атрымлівае Першы сакратар ЦК РНР, Старшыня Дзяржаўнага савета РНР Г. Георгіу-Дэж.

Удзельнікі мітыngu наладжваюць яму бурную авацыю. Над стадыёнам успыхае бура апладысmentaў, магутнае «ура», калі да мікрафона падыходзіць М. С. Хрушчоў.

дзе працы і спецыялізацыі. Рашэнні чэрвеньскай нарады будуць мець велізарнае значэнне для развіцця ўсёй сусветнай сацыялістычнай сістэмы. У іх ва ўвесь рост ставіцца задача выкарыстання пераваг сацыялізма не толькі ў рамках асобных краін, але і ўсёй сусветнай сістэмы сацыялізма...

Цяпер пытанне стаіць такім чынам, што толькі праз шырокае каапераванне прамысловасці сацыялістычных краін і пры падзеле працы можна найбольш поўна выкарыстоўваць перавагі арганізаванай сацыялістычнай гаспадаркі. Гэта будзе садзейнічаць не толькі агульнаму развіццю эканомікі ўсіх сацыялістычных краін, але і кожнай з нашых краін паасобку.

Нашы краіны хуткімі тэмпамі растуць і развіваюцца, працягвае тав. Хрушчоў, даказваючы перавагі сацыялізма перад капіталістычнай сістэмай, якая аджывае свой век. І на нарадзе гутарка якраз ішла аб най-

(Заканчэнне на 2-й стар.)

Амаль трыста рабочых і служачых горада Ваўкавыска займаюцца ў пазнаменнай школе рабочай моладзі № 1. З добрымі і выдатнымі ацэнкамі закончылі школу апаратчыкі маслазавода Сяргей Салаянік (на здымку злева), насір аптэкі Ія Ляшневіч, бухгалтар райспажыўсаюза Людміла Лапаціна, швачка Марыя Борыс, электрамачэр Эдуард Майсюк і швачка Крыстына Савасцянік. Усе яны думаюць працягваць вучобу завочна ў вуні і тэхнікумах.

На ўсё жыццё запамняць гэты дзень закройшчыкі атэлье № 12 г. Гомелля Леанід Бяляў (на здымку ў цэнтры) і швачка Ніна Голубева (справа ад яго). Фотакарэспандэнт Ч. Мезін сфатаграфавал іх разам з сябрамі па шляху з гарадскога ЗАГСа.

Свята юнацтва

24 чэрвеня ў СССР адзначаўся дзень савецкай моладзі. У Мінску свята пачалося пад заклікальны гукі фанфар ля помніка Ул. І. Леніну і помніка савецкім воінам і партызанам Беларусі, якія загінулі ў Вялікай Айчыннай вайне. Сотні юнакоў і дзяўчат усклалі вялікі і яркія букеты кветак. Тут жа старыя камуністы і Героі Савецкага Саюза ўручылі камсамольскія білеты юнакам і дзяўчатам, нядаўна прынятым у камсамол. Гэта выдатная пераклічка пакаленняў назавсёды застанеца ў памяці тых, хто ў ёй удзельнічаў.

Пазней свята юнацтва перакачавала на плошчы і вуліцы, у паркі, на стадыёны і спартыўныя пляцоўкі. Юныя будаўнікі камунізма пад гукі духавых аркестраў весяліліся ў леспарку заводскага раёна, парках імя Чалюскінцаў, «Перамогі» і імя Горкага. Амаль няспынна на эстрадах адзін аднаго змянялі прафесіянальныя артысты і самадзейныя калектывы.

Да ўдзельнікаў свята прыйшлі старыя камуністы, перадавікі вытворчасці, дзеячы мастацтва, камсамольцы першых гадоў Савецкай улады, Героі Савецкага Саюза і Героі Сацыялістычнай Працы.

Многія юнакі і дзяўчаты наведвалі перасойную выставку «Героічкая абарона Брэсцкай крэпасці», ля стэндаў якой выступілі тыя, хто ў чэрвеньскія дні 1941 года мужна змагаўся з перавышачымі сіламі гітлераўцаў, адстаяў кожную пядзю савецкай зямлі.

У масавых гуляннях моладзі ўдзельнічалі дзсяткі тысяч чалавек. Вечарам свята працягвалася ў дамах культуры і клубах, дзе зноў у канцэртах гучалі музыка і песні і ў віхры танца кружыліся пары.

На будоўлі Бярозаўскай ДРЭС

БЕЛААЗЕРСК. Будаўнікі і мантажнікі Бярозаўскай ДРЭС з гонарам выконваюць узятыя абавязальствы — датэрмінова, у верасні гэтага года, здаць у эксплуатацыю другі блок магутнасцю 150 тысяч кілават. Значна аспрэдзіла графік работ брыгада Яўгена Азаранкі, якая манціруе турбагенератар. Гэты дружны калектыў поўным ходам вядзе мантаж цыліндра высокага ціску. Мантажнікі вырашылі закончыць зборку магутнай электрычнай машыны датэрмінова — у жніўні.

РАБОЧЫЯ АБАРАНЯЮЦЬ ДЫПЛОМНЫЯ ПРАЕКТЫ

Набліжаецца заканчэнне навучальнага года ў вышэйшых навучальных установах і тэхнікумах краіны. Каля 800 тысяч высокакваліфікаваных інжынераў, урачоў, аграномаў, педагогаў — спецыялістаў самых розных профіляў хутка выйдучь на вялікую самастойную дарогу жыцця.

Амаль 200 тысяч маладых рабочых і служачых заканчваюць у гэтым годзе вуні і тэхнікумы, займаючыся без адрыву ад вытворчасці.

Для павышэння навуковых і тэхнічных ведаў у краіне ствараюцца ўсе ўмовы. У Праграме партыі сказана: «Скарачэнне рабочага дня і значнае павышэнне жыццёвага ўзроўню ўсяго насельніцтва створаць умовы для атрымання вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі ўсімі, хто жадае вучыцца».

Цяпер у выпускнікоў вуні і тэхнікумаў гарачыя дні абароны дыпломных праектаў. Іх даследаванні прысвечаны, як правіла, актуальным праблемам развіцця народнай гаспадаркі, удасканаленню вытворчасці, тэхнічнаму прагрэсу.

Наш лад нясе людзям праўду светлага жыцця

(Пачатак на 1-й стар.)

больш эфектыўным выкарыстанні ўсіх нашых велізарных магчымасцей. Магутны ўздым народнай гаспадаркі краіны — удзельніц Савета Эканамічнай Узаемадапамогі дазваляе нам сёння ставіць і вырашаць пытанні аб далейшым развіцці і ўдасканалванні форм і метадаў нашага супрацоўніцтва.

Таварышы! Міжнародная абстаноўка спрыяльна складваецца для нас. Сілы міру і сацыялізма працягваюць умацоўвацца, становяцца ўсё больш магутнымі. Дзякуючы гэтаму, імперыялістам не ўдалося да гэтага часу развязаць новую сусветную вайну. У той жа час нельга не бачыць, што становішча ў свеце пакуль яшчэ застаецца складаным, небяспека вайны не ліквідавана, яна працягвае існаваць.

Некаторыя дабрадушныя настроеныя людзі могуць сказаць, што паколькі сілы, якія выступаюць за мір, працягваюць павялічвацца і сусветнай вайны няма ўжо на працягу амаль 20 год, то можна ўжо не пакоіцца аб пагрозе сусветнага канфлікту. Але думаць так — азначала б уяўляць сабе справу ў спрошчаным выглядзе. Мы, камуністы, не перастаем гаварыць аб неабходнасці барацьбы за мір, узнімаць народныя масы на барацьбу супраць пагрозы вайны таму, што імперыялісты не адмовіліся ад планаў развязвання новай вайны.

Барацьба за мір набывае цяпер асабліва важнае значэнне ў сувязі з тым, што на службу вайне пастаўлены самыя апошнія дасягненні навукі і тэхнікі. Савецкі Саюз прыкладаў нямаля намаганняў для прадухілення ваеннай небяспекі, калі ён быў адзінай сацыялістычнай краінай. Любая вайна абрушвае на працоўных людзей велізарныя бедствы і пакуты. Народы гэта адчулі на сабе, калі ў свеце не было атамных і вадародных бомб, ракетнай тэхнікі. Але ніколі перад чалавецтвам не ўзнікала такой велізарнай небяспекі, як цяпер. — у век атома, электронікі і пакараення космасу.

У гэтых умовах адзіна разумным з'яўляецца ажыццяўленне палітыкі мірнага суіснавання, якую паслядоўна праводзяць краіны сацыялізма. На жаль, у капіталістычным свеце ёсць уплывовыя сілы, якім не па густу ідэя мірнага суіснавання, міру і дружбы паміж народамі. Нястрыманай гонкай узбраенняў, правакацыямі яны пагражаюць жыццю і дабрабыту мільянаў людзей зямнога шара.

Наглядным праўдлівым гэтай антынароднай палітыкі з'яўляюцца пачаткі Злучанымі Штатамі Амерыкі ядзерныя выбухі ў атмасферы. Амерыканская ваеншчына нахабна парушае волю народаў, вядзе небяспечную гульні з агнём, якая тоіць згубныя вынікі для чалавецтва. Агрэсіўныя колы Амерыкі і іншых імперыялістычных дзяржаў імкнуцца любой цаной забяспечыць сваю перавагу ва ўзбраеннях, каб аказаць націск на народы ўсіх краін, падпарадкоўваць іх свайму панаванню.

У гэтых умовах народы сацыялістычных краін, усе людзі добрай волі на зямлі павінны праўдліва найвялікшую пільнасць. Мы абавязаны пастаянна ўмацоўваць і ўдаскаляць нашу абаронную магутнасць. Імперыялісты лічацца

толькі з сілай, яны не кіруюцца гуманнымі меркаваннямі. Таму мы заўсёды павінны быць моцнымі, каб прымусіць імперыялістаў лічыцца з воляй народаў.

Для мільянаў і мільянаў людзей сусветная вайна з ужываннем тэрмаядзернай зброі стала б такім бедствам, якога яшчэ не ведала гісторыя чалавецтва. Вадародная ж бомба не ведае адрозненняў. Перад ёю ўсе роўныя: белыя, жоўтыя і чорныя, веруючыя і атеісты, прагрэсіўныя і кансерватары — ядзерная вайна не пашкадуе нікога. Наша барацьба за мір прадыктавана клопатамі аб тым, каб ніколі на зямлі не адбылося гэтага няшчасця.

Імперыялісты не змогуць ажыццявіць свае вар'яцкія планы, калі народы ўсіх краін будуць актыўна змагацца супраць гонкі ўзбраенняў, узмацняць націск на ўрады капіталістычных краін, патрабуючы ад іх скончыць з мілітарысцкай палітыкай.

Імперыялісты ўскладаюць свае надзеі на сілу. Яны думаюць, што з дапамогай зброі можна павярнуць назад ход гістарычнага развіцця. Але ісці супраць ходу гісторыі — справа асуджаная. І з гэтым не могуць не лічыцца нават у лагерах імперыялістаў. Трэба сказаць, што найбольш дальнабачныя дзеянні капіталістычных краін усё больш разумеюць неабходнасць шукаць шляхі для захоўвання мірных адносін паміж сацыялістычнымі і капіталістычнымі краінамі і вырашаць спрэчныя пытанні мірным шляхам. Аб тым, што такія шляхі могуць быць знойдзены, сведчыць прыклад Лаоса.

Савецкі ўрад неаднаразова выкладаў сваю пазіцыю па германскаму пытанню, і ён будзе дабівацца ліквідацыі рэштак другой сусветнай вайны ў інтарэсах умацавання міру ў Еўропе і ва ўсім свеце...

Я хацеў бы ў сувязі з гэтым яшчэ раз заявіць, што Савецкі ўрад па-ранейшаму поўны рашучасці ліквідаваць рэшткі другой сусветнай вайны, нармалізаваць становішча ў Цэнтральнай Еўропе. Мы цвёрда перакананы, што ліквідацыя акупацыйнага рэжыму ў Заходнім Берліне, вывад акупацыйных войск і ператварэнне Заходняга Берліна ў вольны, дэмілітарызаваны горад з'яўляюцца адзіным шляхам, які можа аздаваць абстаноўку і стварыць спрыяльныя ўмовы для вырашэння і іншых міжнародных пытанняў.

З таго факту, што Савецкі ўрад праўдліва добрую волю і цярыліваецца ў перагаворах з заходнімі дзяржавамі, дабіваючыся мірнага ўрэгулявання ў Германіі з іх удзелам, зусім не вынікае, што вырашэнне гэтага пытання можна адкладваць бясконца. Захаваанне ў цэнтры Еўропы ачага ваеннай небяспекі на руку толькі тым, хто атрымлівае выгаду з ваенных падрыхтаванняў і існуючай напружанасці.

Мы праўдліва цярыліваецца, але калі заходнія дзяржавы і ў далейшым будуць наўмысна выкарыстоўваць перагаворы для таго, каб ухліцца ад вырашэння гэтай наспейшай праблемы, Савецкі Саюз разам з сацыялістычнымі краінамі і іншымі дзяржавамі, якія таго пажадаюць, падпіша мірны дагавор з Германіяй Дэмакратычнай Рэспублікай з усімі выцякаючымі адсюль вынікамі.

* * *

стадыёнам зноў успыхваюць апладысментамі, крыкі «ура» і поўныя захвалення прывітанні.

Мітынг у Бухарэсце выліўся ў найярчэйшую дэманстрацыю вечнай і непарушнай румына-савецкай дружбы, рашучасці абодвух брацкіх народаў поплек ісці па

І няхай імперыялісты не лохаюць нас. Ніякія пагрозы не ўтрымаюць сацыялістычныя краіны ад ажыццяўлення мер, якія адпавядаюць жыццёвым інтарэсам народаў.

У наш час, калі існуе магутны сацыялістычны лагер, калі растуць сілы нацыянальна-вызваленчага руху, шырака рады прыхільнікаў міру, імперыялістычная палітыка агрэсіўнай вайны нічога добрага не прыносіць для тых, хто спрабуе яе праводзіць. Калі імперыялісты даважана развязаць захопніцкую вайну, то гэта толькі паскорыць гібель капіталізму.

Там, дзе рабочы клас працоўныя бяруць уладу ў свае рукі, там няма месца ідэалогіі вайны. Успомніце гісторыю Балкан. Зусім нядаўна Балканскі паўвостраў называлі «парадызмам склепам Еўропы». Імперыялізм ператварыў гэты раён у аб'ект сваіх падкопаў, распальваў супярэчнасці паміж народамі, нацкоўваючы іх адна на другі. На Балканах былі звязаны складанейшы вузел супярэчнасцей, які даваў імперыялістам магчымасць у зручны момант распаліць панава вайны.

За першую палавіну XX стагоддзя народы Балкан перамаглі чатыры спусташальныя вайны, з іх дзве сусветныя. Капіталізм прыносіў гібель сотням тысяч, мільянам людзей балканскіх краін, знішчэнне многіх рыльняных і культурных каштоўнасцей, якія ствараліся стагоддзямі. Працэс развіцця працоўных сіл у гэтым раёне свету быў сур'ёзна замаруджаны.

Перамога сацыялізма ў радзе краін Балканскага паўвострава карэнным чынам змяніла абстаноўку ў гэтым раёне Еўропы. Цяпер тут утварыўся рад сацыялістычных дзяржаў, знешняя і ўнутраная палітыка якіх вызначаецца інтарэсамі працоўнага народа, а важнейшым прыярытэтам гэтай палітыкі сталі ленінскія прынцыпы мірнага суіснавання дзяржаў з рознымі грамадска-эканамічнымі сістэмамі.

Ужо 17 год, як на Балканах існуюць сацыялістычныя дзяржавы, якія з'яўляюцца часткай міру, надзейным ічытом на шляху агрэсаў. Мірныя сагады далі народам краін сацыялізма магчымасць за найкарацейшыя тэрміны пераадолець спрадвечную эканамічную адсталасць і вылучыць свае краіны ў лік перадавых дзяржаў Еўропы.

Сацыялістычныя краіны Балканскага паўвострава з'яўляюцца актыўнымі барацьбітамі за мір не толькі на Балканах, але і ва ўсім свеце...

Мы жывём у такі чудовы час, сказаў у канцы прамовы тав. М. С. Хрушчоў, калі ідэя камунізма, авалодаўшы найшырэйшымі народнымі масамі, сталі вялікай матэрыяльнай сілай. Гэтыя ідэі ўсплылі, таму што яны глыбока правільныя, правяраны гістарычным вопытам. Яны раскрываюць людзям гарызонты новага свету.

Будучыня належыць сацыялізму і камунізму. Ужо цяпер сацыялізм стаў цэнтрам працягнення ўсіх прагрэсіўных сіл людзей добрай волі. Наш лад нясе людзям праўду светлага па-сапраўднаму чалавечага жыцця. А праўда, як гавораць у народзе, святлейшая за сонца, і таму яе не могуць схіваць ніякія хмары.

* * *

шляху сацыялізма і камунізма мацаваць адзінства сацыялістычнага лагера, змагацца за захаванне міру ва ўсім свеце.

* * *

25 чэрвеня савецкая партыя ўрадавая дэлегацыя прыбыла ў Маскву.

Адзін са стэндаў выстаўкі «Народная асвета ў Беларусі».

«Народная асвета ў Беларусі»

На міжнароднай выстаўцы у Швейцарыі

Сёлетня ў Швейцарыі пры Міжнародным бюро па асвете будзе дэманстравацца новая выстаўка «Народная асвета ў Беларусі». Гэтая выстаўка з'яўляецца пастаянна дзеючай і ўпершыню пачала сваю работу з 1956 года. За гэты час у нашай краіне адбыліся значныя змены, якія пэўным чынам адбыліся і на ўзрослым узроўні народнай асветы ў нашай рэспубліцы.

Новая выстаўка падрыхтавана Міністэрствам асветы БССР у сектары педагагічнай выстаўкі і вучэбнага кіно Навукова-даследчага інстытута педагагікі. Дванаццаць змястоўных стэндаў адлюстроўваюць узровень народнай асветы ў Беларусі.

542 работнікам народнай асветы прысвоена ганаровае званне «Заслужаны настаўнік школ БССР». 2 828 узнагароджана ардамі і медалямі СССР за бездакорную працу ў галіне народнай асветы, 6 349 узнагароджана значком «Выдатнік народнай асветы». Чудовыя лічбы!

Сістэма народнай асветы і вучэбны план школ пабудаваны так, каб вучні змоглі атрымаць глыбокія тэарэтычныя і трыяльныя практычныя веды. Змест стэндаў паказвае паўсядзённы бацькоўскія клопаты з боку Камуністычнай партыі і Савецкага ўрада аб усебаковым развіцці і выхаванні маладога пакалення.

Асабліва ўвага звяртаецца ў нашай краіне на выхаванне дзяцей. Дашкольнае ўстанова, якіх да 1917 года не было і ў паміне, набылі шырокі росквіт за гады Савецкай улады. У 1961/62 годзе функцыяніруе 992 дзіцячыя сады, у якіх вучоўваецца 85 483 дзіцяці, а ў 1965 г. дзіцячымі садамі будзе ахоплены 150 000 дзяцей.

Эпіграфам да стэнда аб усебаковым развіцці дзяцей у школе сталі словы з Праграмы КПСС: «Пераход да камунізма прадугледжвае выхаванне і падрыхтоўку камуністычна свядомых і высокаадукаваных людзей, здольных як да фізічнай, так і да разумовай дзейнасці ў розных галінах грамадскага і дзяржаўнага жыцця, у галіне навукі і культуры».

Змест фотаздымкаў некалькіх стэндаў, прысвечаных школе, адлюстроўвае прыярытэты пытанні Закона аб умацаванні сувязі школы з жыццём і аб далейшым развіцці сістэмы народнай асветы, прынятага 24 снежня 1958 года.

Пераход да ўсеагульнага васьмігадовага навучання — першы буйны крок у развіцці сістэмы народнай асветы. Па зместу і аб'ёму ведаў васьмігадовая школа з'яўляецца адзінай як для горада, так і для вёскі. Ужо ў гэтым навучальным годзе ў Беларусі 28 789 вучняў праходзілі вытворчую практыку на прамысловых прадпрыемствах, 25 315 вучняў — на сельскагаспадарчых, 9 323 — на прадпрыемствах культуры, асветы, бытавых і іншых.

(Заключэнне на 4-й стар.)

Адзін стэнд раскрывае стан асветы ў Беларусі ў дарэвалюцыйныя часы. Вышэйшая адукацыя ў рэспубліцы адсутнічала. Для дзяцей рабочых і сялян было недаступным навучанне ў гімназіях і семінарыях. У Беларусі было толькі 119 гарадскіх вучылішч і прагімназіяў, 71 гімназія, дзе маглі вучыцца дзеці заможных і прывілейваных слабых насельніцтва. Да 1917 г. у Беларусі было каля 80% неписьменнага насельніцтва. Сістэма розных абмежаванняў, высокая плата за навучанне ў школах, якія ў большасці былі прыватнымі, не давалі магчымасці вучыцца дзецям працоўных. Вучэбны план дарэвалюцыйнай школы быў такі, што навучэнцы не маглі атрымаць практычных ведаў, неабходных у жыцці. На вывучэнне закона божага і гуманітарных дысцыплін адводзілася 75% вучэбнага часу. На вывучэнне прыродазнаўча-матэматычных дысцыплін — толькі 18%, а на эстэтычнае выхаванне — толькі 7%.

Адзінаццаць стэндаў малююць стан і ўзровень народнай асветы, якога дасягнула Беларуская рэспубліка за гады Савецкай улады. Беларуская савецкая рэспубліка стала краінай суцэльнай пісьменнасці і адукаванасці насельніцтва. Так у 1961/62 навучальным годзе ў рэспубліцы працавала 12 250 школ; з іх пачатковых 6 985, сямі- і васьмігадовых 3 030, сярэдніх 2 235 з колькасцю вучняў у іх 1 471 088. У рэспубліцы працуе 90 900 настаўнікаў.

Выступленні Г. Георгіу-Дэж і М. С. Хрушчова неаднаразова перапыняліся бурнымі, доўга не змаўкаючымі авацыямі і воклічамі «РНР—СССР!», «Вечная Дружба!», «РРП—КПСС!».

Калі савецкія госці і іх румынскія сябры бяруцца за рукі і прыватна махаюць прысутным, над

Сведкі абвінавачваюць, патрабуюць...

Савецкі народ штодзённа ўпарта і паслядоўна змагаецца за мір. На мітынгах і сходах, прысвечаных гэтай самай галоўнай праблеме сённяшняга дня, рабочыя, калгаснікі, інтэлігенцыя выступаюць супраць падпальшчыкаў новай вайны, выказваюцца за раззбраенне і забарону ядзернай зброі, за мір і дружбу паміж народамі. Людзі, якія бачылі жахі вайны, не хочуць іх паўтарэння. Яны ганьбяць імперыялістаў, якія ў сваіх цёмных мэтах выкарыстоўваюць былых ваенных злачынцаў.

На мітынг у вёсцы Новы Свержань, які адбыўся ў гадавіну нападу гітлераўскай Германіі на Савецкі Саюз, многія выступаючы называлі імёны тых здраднікаў, якія дапамагалі фашыстам няволіць беларускі народ, а сёння там, за мяжой, чэрняць Бацькаўшчыну, выслухоўваюцца перад падпальшчыкамі новай вайны. Прамоўцы гаварылі, між іншым, аб былым жыхары гэтай вёскі Уладзіміру Сянько, ад рукі якога загінула ў час гітлераўскай акупацыі шмат людзей.

Сянько жыве ў Заходняй Германіі ў горадзе Аснабруке. Сёння ён на службе ў заходнегерманскіх рэваншыстаў. Мы запісалі выступленні новасвержанцаў, у якіх яны выкрываюць Сянько і патрабуюць прыцягнуць яго да суровай адказнасці.

Ніжэй змяшчаем гэтыя выступленні.

НЕ ЗАБУДЗЕМ, НЕ ДАРУЕМ!

З выступлення Юліі Яўстаф'еўны ЛУК'ЯНАВАЙ, загадчыцы Нясвіжскага раённага аддзела сацыяльнага забеспячэння

Я добра памятаю ліпень 1941 года, той цяжкі час, калі на Савецкую Радзіму напала фашысцкая Германія.

Патрыёты Радзімы, верныя сыны і дачкі Беларусі, сталі на яе абарону. Але былі і такія, як Уладзімір Сянько. Увесь перыяд акупацыі Беларусі ён служыў камендантам Нясвіжскай раённай паліцыі. Па яго загаду пралівалася кроў невінаватых людзей: мужчын, жанчын, дзяцей і старых — жыхароў Нясвіжскага і іншых раёнаў. Сянько асабіста забіваў, расстрэльваў і катаваў савецкіх грамадзян. Не здрыганулася рука бандыта, калі ён расстрэльваў 80-гадовую старую Фёклу Адамаўну Скрыба ў яе доме за прасніцай, а потым і дачку забітай — Скрыба Екацярыну Аляксандраўну. Па-зверску расправіўся ён і са Скрыба Марыяй Мікалаеўнай, Кісялём Міхаілам Міхайлавічам з вёскі Малыя Міцькавічы Нясвіжскага раёна і з іншымі грамадзянамі.

Па распараджэнню здрадніка Сянько быў учынены масавы расстрэл юрэйскага насельніцтва ў г. Нясвіжы, польскай ін-

тэлігенцыі ва ўрочышчы Гайкі, паблізу вёскі Еськавічы.

У час масавага расстрэлу юрэйскага насельніцтва Сянько асабіста расстрэльваў людзей, а тых, хто спрабаваў уцякаць, па-зверску катаваў.

Сянько ўзначальваў і карны ўзвод па барацьбе з партызанамі, з мірнымі грамадзянамі. Гэта па загаду Сянько была расстрэляна вялікая група мірнага насельніцтва. У магіле побач з мёртвымі былі пахаваны яшчэ жывыя людзі. Зямля на магіле варушылася. Тут была пахавана калгасніца Карпач з вёскі Квачы, загадчык Нясвіжскай аптэкі Лукашэвіч і многія іншыя.

У вёсцы Іванава Сянько забіў грамадзяніна Абрагімовіча, бацьку чатырох дзяцей. Міхаіл Кісель, 1882 года нараджэння, быў забіты Сянько ў той час, калі будаваў хлэў. Паліна Яцкевіч і яе сын з вёскі Астраўкі былі забіты ў вёсцы, хату іх спалілі, а з забітага сына знялі боты.

Гэта далёка не поўны пералік злачынстваў, зробленых Сянько ў гады вайны.

Не згладзяцца з памяці савецкіх людзей раны, нанесеныя фашыстамі і іх наёмнікамі. Кроў, стогны замучаных людзей, слёзы жонак, маці, дзяцей заклікаюць усіх нас памятаць, ніколі не забываць тых злачынстваў. Ад народнага гневу і пагарды, ад суролага пакарання не павінен ухіліцца ні адзін забойца.

Няхай ведаюць людзі

З выступлення Міхаіла Аляксандравіча БУТАНАВА, настаўніка Стаўбцоўскай школы-інтэрната

Сянько я ведаю даўно. Яшчэ да Вялікай Айчыннай вайны ён працаваў настаўнікам Новасвержанскай сямігадовай школы. Разам з ім у гэтай школе працаваў і я. Ужо ў той час Сянько падтрымліваў нелегальную сувязь са збегшымі ў фашысцкую Германію беларускімі буржуазнымі нацыяналістамі Акінчыцам і Шчорсам.

Ім ён перадаваў хлусліваю, паклёпніцкую інфармацыю аб Савецкім Саюзе.

Калі пачалася Вялікая Айчынная вайна, Сянько адразу ж з'явіўся да гітлераўцаў з просьбай прыняць яго на службу. Фашысты задаволілі просьбу Сянько, прызначыўшы яго камендантам нясвіжскай паліцыі. Гэта было 14 ліпеня 1941 года, праз тры тыдні пасля пачатку Айчыннай вайны.

У той час, калі савецкі народ праліваў кроў, абараняючы сваю Радзіму, гэты здраднік стаў катам беларускага народа. Няхай ведаюць людзі, што жывуць побач з Сянько, каго прыгрэлі заходнегерманскія рэваншысты.

Пачуйце мяне, землякі

З выступлення Яўстафія Сцяпанавіча СНЯЖКО, настаўніка Мархачоўшчынскай пачатковай школы

Я вельмі хацеў бы, каб мой голас пачулі людзі, якія жывуць далёка за межамі нашай Радзімы. Я вельмі хацеў бы, каб да іх дайшла праўда аб здрадніку і забойцы Сянько і каб, пачуўшы яе, яны далучылі свае галасы да галасоў нова-свержанцаў і разам з намі патрабавалі: сурова асудзіць паліцыя і душагуба Сянько!

Суровую кару — душагубу!

З выступлення Канстанціна Міхайлавіча РУЦКАГА, рабочага Новасвержанскага лесазавада

Ведаю Сянько даўно. У час гаспадарання польскіх паноў на тэрыторыі Беларусі Сянько вучыўся ў Влеськім універсітэце, быў членам «Беларускага студэнцкага саюза». Пасля заканчэння другога курса універсітэта некаторы час працаваў настаўнікам у вёсцы Новы Свержань, потым служыў у польскай арміі.

Я памятаю Сянько ў цяжкія для Беларусі гады, калі гарэла зямля і ад катаванняў паміралі людзі. Гэта і ён, крывавае забойца, катаваў беларусаў. Няхай успомніць гэты чужацкі служак, як па-зверску замучыў ён юрэйскага сталара Мунвеза і яго жонку калгасніцу Ванду Барысевіч з вёскі Кісялеўшчына і многіх іншых мірных грамадзян.

Ні адно злачынства не адбывалася без удзелу Сянько. Усюды, дзе з'яўляўся гэты бандыт са сваім карным узводам, гарэлі хаты, знішчаліся людзі.

За смерць загінуўшых ад рукі Сянько людзей, за горь і пакуты, прычыненыя ім, я патрабую: кату суровую кару! Ён абавязкова павінен несці адказ перад судом і народам за свае злачынствы.

ВЫЛЮДАК!

З выступлення Мікалая Дзям'янавіча ЖУКА, жыхара вёскі Вялікая Быхаўшчына Нясвіжскага раёна

Нямала давалася перажыць мне па віне забойцы Сянько, які сёння знаходзіцца пад апекай заходнегерманскіх рэваншыстаў.

У ваенны час я жыў у вёсцы Чанавічы Нясвіжскага раёна. У адзін з чэрвенскіх дзён 1944 года да нас у хату ўварваўся Сянько. Жорстка збіў майго дзядзьку Пятра, яго жонку Маланню, потым прыстрэліў іх з пісталета. Паклаў гэты крывавае трупы пасярод хаты, а мне загадаў стаць паміж імі на калені. Прыставіў да ілба дула вінтоўкі і загадаў:

— Адказвай, дзе партызаны?

— Не ведаю.

— Якую сувязь з імі маеш?

— Ніякай, — адказаў я.

— Дзе партызаны? — зароў Сянько. — Не адкажаш — заб'ю.

Лічу: раз, два, тры...

— Нічога не ведаю, — паўтараў я.

Кат пачаў біць жонку. Біў прыкладм вінтоўкі, кулакамі. Жонка хутка памерла, а мяне Сянько кінуў у турму. Дзякуй Савецкай Арміі — вызваліла.

Хто мог чыніць такія дзікія расправы над мірнымі грамадзянамі? Вылюдак!

На маім целе сляды рук ката

З выступлення Івана Мар'янавіча КЛІМКОВІЧА, калгасніка сельгасарцелі «Ленінскі шлях» Нясвіжскага раёна

Тут, на мітынг у гэтым клубе, сабраліся людзі трох пакаленняў. Старэйшае — гэта

людзі, якія са зброяй у руках паўсталі ў 1941-ым на абарону Радзімы і да апошняга дыхання змагаліся з неавінаватым ворагам. Сярэдняе — гэта тыя, каму вайна азмрочыла дзяцінства, перарвала вучобу, навучыла галадаць, жыць у бараках і зямлянках, а многіх зрабіла сіротамі. І малодшае — гэта нашы маленькія жыццядасныя хлопчыкі і дзяўчынкі, якія ніколі не чулі гарматных выстрэлаў, не бачылі палаючых гарадоў і вёсак, закатаваных і забітых людзей. І няхай яны ніколі гэтага не ўбачаць! Няхай заўсёды яны жывуць пад мірным, чыстым небам!

Страшна становіцца, калі ўявіш сабе, як імперыялісты рыхтуюцца да новай вайны. Яны ж зноў у гэтай бруднай, чорнай справе выкарыстоўваюць сваіх наёмнікаў, падонкаў, якія збеглі разам з гітлераўцамі за мяжу і цяпер служаць ім, ганьбяць наш народ, нашу краіну.

Ніколі не забуду, як здэкаваўся Сянько над людзьмі. За-

біваў іх днём і ноччу, у хатах і на вуліцы, у лесе і на дарогах. І на маім целе засталіся сляды крывавага рук гэтага душагуба. Ён арыштаваў ні за што ўсю маю сям'ю, збіў усіх да страты прытомнасці. Цудам удалося выратавацца ад смерці.

Людзі, не дапусцім новай вайны! Не жадаем, каб наша цудоўная зямля зноў набрыняла крывёю! А ўсялякую нечысць, злачынцаў, накіштаў Сянько, трэба сурова судзіць!

Далучаю свой голас

З выступлення Леаніда Абрамавіча ГУРЭВІЧА, настаўніка Новасвержанскай школы

Цяжка паверыць, што ў нашай вёсцы жыў чалавек, які рыхтаваў масавыя расстрэлы мірных грамадзян, катаваў людзей, ператвараў беларускія вёскі ў попел і пустэчы. Колькі людзей загінула ад рук гэтага крывавага забойцы.

За пралітую кроў закатаваных, за слёзы жанчын і дзяцей, за сотні абяздоленых сірот Сянько павінен быў несці заслужанае пакаранне. Але ён збег на Запад.

У сучасны момант Сянько жыве ў Заходняй Германіі ў Аснабруке. Здрадзіў свайму

народу і стаў фашыстам, паступіўшы служыць у бундэсвер. Не так даўно ён выступаў за «вызваленне» Беларусі, уваходзіў у склад «Беларускай цэнтральнай рады», меў партфель міністра, але зразумеўшы, што з БЦР карысці мала, шпурнуў яго на смет-

нік і перакінуўся ў бундэсвер. У сучасны момант Сянько адкрыта супрацоўнічае з заходнегерманскімі рэваншыстамі.

Я далучаю свой голас і падтрымліваю патрабаванне народа: сурова судзіць забойцу!

ДРУЖБАЙ ПОЎНЯЦЦА СЭРЦЫ

У пачатку чэрвеня ў Брэсце праходзіў тыдзень музыкі. У гэтыя дні брэстчан прыязджалі многія калектывы мастацкай самадзейнасці Валынскай вобласці. Канцэрты ўкраінскіх артыстаў прайшлі з вялікім поспехам.

Гэтымі днямі з візітам дружбы ў адказ на Украіну выязджалі самадзейныя калектывы Брэстчыны. Яны выступалі з новай багатай праграмай, якую рыхтуюць да Усебеларускай дэкады народнай творчасці. Украінскія шахцёры, студэнты, працаўнікі палёў цёпла, пабрац-

ку прымалі пасланцоў Брэсцкай вобласці. Асаблівы поспех выпал на долю народнай харавой капэлы Брэсцкага клуба чыгуначнікаў.

Натхнёна і радасна гучалі беларускія песні на украінскай зямлі, цёпла і сардэчна праходзілі сустрэчы.

— Прыязджайце яшчэ. Няхай ваша праца будзе такой жа цудоўнай, як і песні, — гаварылі на развітанне украінскія сябры.

В. МІХНЮК.

На здымку: выступленне танцавальнага калектыву Баранавіцкага клуба чыгуначнікаў у Луцку.

«Народная асвета ў Беларусі»

На міжнароднай выстаўцы ў Швейцарыі

(Пачатак на 2-й стар.)

Наступным этапам агульнаадукацыйнай падрыхтоўкі, прадуважанай Законам аб перабудове школы, з'яўляецца развіццё сеткі новых тыпаў вучэбна-выхаваўчых устаноў, якія даюць поўную сярэднюю адукацыю. Аб гэтым гавораць словы (5 стэнд) з Праграмы КПСС: «На працягу бліжэйшага дзесяцігоддзя ажыццявіць абавязковую сярэднюю політэхнічную адзінаццацігадовую адукацыю для ўсіх дзяцей школьнага ўзросту».

У адрозненне ад мінулай выстаўкі новым з'яўляецца раздзел, прысвечаны развіццю шырокай сеткі школ-інтэрнатаў, як вучэбна-выхаваўчых устаноў вышэйшага тыпу. Да канца сямігодкі ў 350 школах-інтэрнатах будзе навучацца 112 000 дзяцей.

На выстаўцы будзе экспанавана шматлікія работы беларускіх школьнікаў. У школах рэспублікі працуюць гурткі юных тэхнікаў, кінамеханікаў, матацыклістаў, судна- і авіямадэлістаў, юннатаў.

У развіцці тэхнічнай і мастацкай творчасці вучняў вялікую метадычную і практычную дапамогу аказваюць пазашкольныя ўстановы. Зараз у рэспубліцы працуюць 117 палацаў і дамоў піянераў, 70 дзіцячых спартыўных школ, 13 станцый юных натуралістаў, 7 экскурсійна-турыстычных станцый, дзіцячая чыгунка, тэатр юнага глядача.

Асобны стэнд паказвае развіццё ў рэспубліцы сеткі школ рабочай і сельскай моладзі. Сістэма, вучэбныя планы і выхаваўчая работа ў іх будзе так, каб навучэнцы, займаючыся карыснай для грамадства працай, маглі атрымаць сярэдняю спецыяльную адукацыю. Зараз у рэспубліцы працуюць 367 школ рабочай моладзі з кантынгентам навучэнцаў 63.542 чалавекі, 247 школ сельскай моладзі з кантынгентам навучэнцаў 24 366 чалавек. Да канца сямігодкі колькасць вучняў у іх узрасце да 145 тысяч чалавек.

За гады Савецкай улады створана разгорнутая сетка вышэйшых і сярэдніх спецыяльных і прафесійных школ, што з'яўляецца яркім сведчаннем росквіту культуры беларускага народа. У гэтым навучальным годзе ў рэспубліцы працавала 25 вышэйшых і 1 101 сярэдняя спецыяльная навучальная ўстанова, якія наведвала каля 140 тысяч студэнтаў. Буйнейшымі навуковымі цэнтрамі рэспублікі з'яўляюцца Акадэмія навук БССР, Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт, Беларускі політэхнічны інстытут. У Беларусі дасягнуты вялікія поспехі ў галіне падрыхтоўкі спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй. Гэтым займаецца Рэспубліканскі інстытут павышэння кадраў народнай асветы, абласныя інстытуты ўдасканалення настаўнікаў, раённыя і гарадскія педагагічныя кабінеты.

Заклучны стэнд задуман як перспектывы і паказвае ў лічбавых даных далейшы ўздым

народнай асветы за гады сямігодкі.

На стэндах і ў альбомах выкарыстана больш ста фотаздымкаў, якія адлюстроўваюць шматгранную і рознабаковую дзейнасць школы, вучэбна-выхаваўчы працэс на ўроках, вытворчай практыцы на прамысловых прадпрыемствах, у калгасах і саўгасах.

У якасці экспанатаў будучы дэманстраваць шматлікія цікавыя вучэбныя дапаможнікі, якія прымяняюцца ў школах Беларусі. Цікавыя наглядныя дапаможнікі па стэрэаметрыі, фізіцы. Многа паказваецца прыгожых дапаможнікаў, па-майстэрску зробленых вучнямі школ і пазакласных устаноў. Гэта макет атаксахода «Ленін» (Мінскі палац піянераў і школьнікаў), свідравальны станок, зроблены вучнямі школы № 6 г. Гродна, Герб БССР — калектыўная работа Чавускага дзіцячага дома, надзвычай прыгожыя вырабы са шкла Бярозаўскай і Барысаўскай школ. На стэндзе будзе паказаны беларускія нацыянальныя тканіны, вышытыя ўмелымі рукамі вучняў у беларускім стылі.

У рэспубліцы працуюць тысячы розных гурткоў, якія сапраўды асветыць эстэтычнаму выхаванню школьнікаў, створаны шматлікі лекторыі і карцінныя галерэі. На выстаўцы экспануецца малюнак «Халодны вецер» — работа вучня 7 класа Нічыпарчука (Брэсцкі палац піянераў), скульптура «Свабоду Афрыцы» — работа вучня 9 класа сярэдняй школы № 9 Уладзіміра Дудчыка. Па-майстэрску выканан макет сучаснага кінатэатра на 2500 месцаў. Гэта работа студэнта-выпускніка Політэхнічнага інстытута І. Есьмана.

Усё гэта толькі невялікая частка надзвычай шматграннай і змястоўнай работы школ Савецкай Беларусі. Бясспрэчна адно: кожны наведвальнік, хто б ён ні быў — рабочы, настаўнік, вучань ці студэнт — знойдзе многа цікавага на выстаўцы «Народная асвета ў Беларусі», якая экспануецца ў былым палацы Лігі нацыі ў Жэ-неве.

М. МАЛОЧКА.

загадчык сектара педагагічнай выстаўкі і вучэбна-га кіно Інстытута педагогікі.

Навіны спорту

● Нядаўна ў Кіеве закончыліся ўсеагульныя адборачныя спаборніцтвы лёгкаатлетаў, якія рыхтуюцца да ўдзелу ў міжнародных выступленнях спартсменаў на прыз паміж вядомых савецкіх бегуноў братаў Знаменскіх. У кіевскіх спаборніцтвах добрых поспехаў дабіліся многія беларускія лёгкаатлеты. У Гарэву быў першым ў трайным скачку. Яго вынік 16,65 метра — рэкорд рэспублікі. М. Іткіна прабегла сто метраў за 11,5 секунды. В. Баліхін заняў трэцяе месца ў бар'ерным бегу, скакун Г. Гогаберыдзе пераадолеў планку на вышыні два метры. Абнавіў рэкорд рэспублікі ў кіданні молата А. Балтоўскі, але зрабіў гэта ён не ў Кіеве, а ў Варшаве. Снарад, пушчаны яго рукою, праляцеў 67 метраў 60 сантыметраў. Гэта адзін з лепшых вынікаў у свеце ў гэтым сезоне.

● Шэсць сусветных і сем усеагульных рэкордаў устанавілі ў гэтым годзе парашутысты ДТСААФ Беларусі.

● Чатыры таварыскія сустрэчы правялі валейбалісты Беларусі ў розных гарадах ГДР. І мужчынская і жаночая каманды выйгралі па тры матчы.

3:1 У КАРЫСЦЬ КАМАНДЫ «БЕЛАРУСЬ»

«Нарэшце мінчане разгуляліся!» — з такімі словамі вярталіся са стадыёна «Дынама» бальшычыкі. Гэту пахвалу футбалісты «Беларусі», вядома, заслужылі. У апошніх сустрэчах яны паказалі добрую, зладжаную гульню.

Некалькі дзён таму назад каманда «Беларусь» на сваім полі атрымала перамогу з лікам 3:0 над ташкенцкім «Пахтакорам» — на сустрэчы на кубак СССР. А нядаўна мінчане былі сведкамі цікавага і напружанага паядынку паміж камандамі «Беларусь» — «Крылі Саветаў». Напярэдадні куйбышаўскія футбалісты выйгралі матч у маскоўскіх дынамаўцаў з лікам 3:1. У першым тайме сустрэчы з мінчанамі валжане таксама вялі 1:0, аднак перавагі ім захаваць не давалася. Ужо ў пачатку другой палавіны сустрэчы мінчане забіваюць гол у адказ, затым мяч яшчэ двойчы пабываў у сетцы варот гасцей.

З лікам 3:1 у карысць «Беларусі» і закончылася гэта сустрэча.

500-ты спектакль «Паўлінкі»

Упершыню спектакль «Паўлінка» быў паказан тэатрам імя Я. Купалы ў перыяд Вялікай Айчыннай вайны — 23 мая 1944 года ў горадзе Томску. Нядаўна гэта пастаноўка пайшла на сцэне купалаўскага тэатра ў пяцісоты раз.

За 17 год «Паўлінку» прагледзела 250 тысяч глядачоў. Спектакль прайшоў ва ўсіх раённых і абласных цэнтрах Беларусі, на радзіме Янкі Купалы — у Радашковічах. Яго глядзелі працоўныя Масквы, Новасібірска, Харкава, Рыгі, Адэсы, Нікалаева, Кіева, Данецка, Масквы.

У 1955 годзе на другой дэкадзе беларускага мастацтва і літаратуры ў Маскве спектакль быў экранізаван.

У 500-й пастаноўцы «Паўлінкі» ўдзельнічалі народныя артысты СССР Г. Глебаў і Л. Ржэцкая, народная артыстка БССР В. Пола.

Юбілей Купалы ў Слоніме

Беларускі народ свята ўшаноўвае памяць аб сваіх слаўных сынах. Напярэдадні 80-гадовага юбілею з дня нараджэння беларускага народнага паэта Янкі Купалы Слоніmsкі гарадскі Савет дэпутатаў працоўных перайменаваў у горадзе Слоніме адну з цэнтральных вуліц — вуліцу Маставую — у вуліцу імя Янкі Купалы.

Юныя краязнаўцы Слоніmsкай сярэдняй школы № 4 рыхтуюцца да святкавання Купалаўскага юбілею. У школьным музеі яны экспануюць партрэты Янкі Купалы і Якуба Коласа. Уласнымі рукамі зрабілі макет доміка паэта-нашаніўца Гальяша Леўчыка, расстралянага гітлераўцамі, і дэманстру-

юць у сваім музеі. 14 лістапада 1939 года ў гэтым доміку пабываў у Гальяша Леўчыка Янка Купала. Літаратурны музей Янкі Купалы Акадэміі навук БССР перадаў школьнаму музею калекцыю фатаграфій рукапісаў і друкаваных тэкстаў паэта, а таксама яго партрэтаў.

Літаратурны музей Янкі Купалы Акадэміі навук БССР перадаў Слоніmsкаму гісторыка-краязнаўчаму музею для экспазіцыі бюст беларускага народнага паэта Янкі Купалы, а таксама яго партрэты і фотакопіі яго рукапісаў і друкаваных тэкстаў. Слоніmsкі музей экспануе фатаграфіі мясцін, якія наведваў Янка Купала ў час

знаходжання ў Слоніме 14-га лістапада 1939 года.

Члены літаратурнага гуртка Старасвержанскай сярэдняй школы любяць родную літаратуру. Удзельнікі гуртка часта праводзяць гутаркі, арганізуюць вечары, прысвечаныя любімым паэтам і пісьменнікам. Дзейсна сустракаюць яны 80-годдзе з дня нараджэння Янкі Купалы: ужо быў праведзены вечар, прысвечаны любімаму песняру. Вялікі партрэты Янкі Купалы і Якуба Коласа ўпрыгожваюць памяшканне, дзе адбываюцца зборы літаратурнага гуртка, якім кіруе настаўніца Пархімовіч Ірына Васільеўна.

Сяргей НОВІК-ПЯЮН.

Адзін са стэндаў выстаўкі «Народная асвета ў Беларусі».

ДЛЯ ЗАХОДНЯЯ ЕУРОПЫ

Слухайце штодзённа нашы радыёперадачы па сярэднеўрапейскаму часу на сярэдняй хвалі 227 метраў (ці 1322 кілагерцаў) з 6 да 7 гадзін, з 16,00 да 17,00 і з 21,00 да 21,30;

на кароткай хвалі 30,83 метра (ці 9730 кілагерцаў) з 6 да 7 гадзін.

Па нядзелях: на хвалі 30,83 метра і 227 метраў з 8 да 9 гадзін і з 10 да 13 гадзін.

НА БЕЛАРУСКАЯ МОВЕ

Па серадах — ад 21 гадзіны 30 мінут па Грынвічу, або ад 22 гадзін 30 мінут па сярэднеўрапейскаму часу на хвалі 31 метр ці 9520 кілагерцаў і на хвалі 41 метр ці 7380 кілагерцаў;

ДЛЯ ЗША І КАНАДЫ

Слухайце штодзённа нашы радыёперадачы па нью-йоркскіму часу з 19,30 да 20,30 на хвалі 31,04 метра (ці 9655 кілагерцаў), 31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў), 41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

НА БЕЛАРУСКАЯ МОВЕ

Па суботах — ад 20 гадзін да 20 гадзін 30 мінут па нью-йоркскіму часу на кароткіх хвалі: 31,04 метра (ці 9655 кілагерцаў), 31,23 метра (ці 9605 кілагерцаў), 41,15 метра (ці 7290 кілагерцаў).

НАШ АДРАС

Мінск, Ленінскі праспект, 77. Дом друку. Для п'янаў: Мінск, паштовае скрынка № 14.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ